

ПРОПОЗИЦІЇ
Міністерства соціальної політики України
до проекту Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України у сфері соціальних відпусток”

ініціатори законопроекту – народний депутат України Юрченко О. М.
та інші
реєстраційний номер 9018 від 15 лютого 2023 р.
(перше читання)

1. Законопроект підтримується за умови доопрацювання.
2. Законопроектом пропонується внести зміни до Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) та до Закону України „Про відпустки” в частині гарантій для осіб, які виховують дітей.

Підпунктом 1 пункту 1 розділу I законопроекту пропонується доповнити статтю 51 КЗпП визначеннями термінів „одинок мати” та „одинокий батько”. Мінсоцполітики підтримується така законодавча ініціатива, яка спрямовується на забезпечення однозначного розуміння і застосування положень трудового законодавства, якими передбачено пільги та гарантії для таких категорій працівників.

Разом з тим статтею 51 КЗпП регламентується встановлення скороченої тривалості робочого часу для деяких категорій працівників (неповнолітніх, зайнятих на роботах зі шкідливими умовами праці та інших).

У зв'язку з цим пропонується визначення термінів „одинок мати” та „одинокий батько” передбачити окремою статтею КЗпП.

Підпунктом 2 пункту 1 та підпунктами 1, 4 пункту 2 розділу I законопроекту запропоновано зміни, якими передбачається можливість використання відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку обома батьками одночасно, але не більше ніж протягом чотирьох місяців за весь термін такої відпустки, а також збільшення віку для дітей, які потребують домашнього догляду, із шести до восьми років. Запропоноване суперечить положенням Директиви 2019/1158 Європейського Парламенту і Ради від 20 червня 2019 року про збалансованість службових та сімейних обов'язків для батьків і опікунів та скасування Директиви Ради 2010/18/ЄС (далі – Директива № 2019/1158).

Положення Директиви № 2019/1158 спрямовані на забезпечення рівноправного розподілу (наскільки це можливо) обов'язків із догляду за дитиною між жінками та чоловіками, а також раннього встановлення зв'язку між батьками та дітьми, оскільки в більшості випадків батько не користується своїм правом на відпустку для догляду за дитиною або передає значну частину права на таку відпустку матері дитини.

Також варто звернути увагу на те, що реалізація запропонованих змін щодо збільшення віку дитини, яка потребує домашнього догляду, призведе до позбавлення батьків можливості набуття страхового стажу для нарахування пенсії за віком відповідно до Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”.

Підпунктом 3 пункту 1 та підпунктом 2 пункту 2 розділу I законопроекту пропонується внести зміни до статті 19 та статті 182-1 КЗпП в частині забезпечення права на додаткову соціальну відпустку кожному з батьків тривалістю 10 календарних на рік. У такому разі потребуватиме внесення відповідних змін стаття 186-1 КЗпП.

Зміни, що пропонуються підпунктом 1 пункту 2 розділу I законопроекту, в частині повідомлення власника або уповноваженого ним органу про початок та про дострокове припинення відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку не узгоджуються з частиною дев'ятою статті 179 КЗпП, відповідно до якої працівник зобов'язаний поінформувати роботодавця про дострокове припинення такої відпустки не пізніше як за 10 календарних днів до дати дострокового її припинення.

Підпунктом 3 пункту 2 розділу I законопроекту пропонується в частині четвертій статті 20 Закону України „Про відпустки” слова „довідки з місця роботи (навчання, служби)” замінити словом „заяви”.

Цей підпункт законопроекту пропонуємо вилучити, оскільки заява одного з батьків дитини про те, що він (вона) вийшов (вийшла) на роботу до закінчення терміну цієї відпустки, не може бути документом, який належним чином засвідчує факт виходу на роботу такої особи.

Міністр

Оксана ЖОЛНОВИЧ

_____ 2023 р.

